

**W świetle wiary nie ma większego zła niż grzech
i nic innego nie powoduje gorszych skutków
dla samych grzeszników, dla Kościoła i dla całego świata.**

SAKRAMENT POKUTY I POJEDNANIA

Tylko Bóg przebacza grzech. Ponadto, na mocy swego Boskiego autorytetu, Jezus daje tę władzę ludziom, by ją wykonywali w Jego imieniu.

Chrystus ustanowił sakrament pokuty dla wszystkich grzeszników w Kościele, a przede wszystkim dla tych, którzy po chrzcie popełnili grzech ciężki i w ten sposób utracili łaskę chrztu oraz zadali ranę komunii kościelnej. Sakrament pokuty daje im nową możliwość nawrócenia się i odzyskania łaski usprawiedliwienia. Ojcowie Kościoła przedstawiają ten sakrament jako drugą deskę (ratunku) po rozbiciu, jakim jest utrata łaski.

Skoro Chrystus powierzył swoim Apostołom posługę pojednania, to biskupi, jako ich następcy, oraz kapłani, współpracownicy biskupów, nadal spełniają tę posługę. Bowiem na mocy sakramentu święceń biskupi i prezbiterzy **mają władzę odpuszczania wszystkich grzechów** "w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego".

*Wieczorem owego pierwszego dnia... przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do Apostołów:
Weźmijcie Ducha Świętego!*

Którym odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane

J 20, 19. 22-23

SKUTKI SAKRAMENTU POKUTY

Cała skuteczność pokuty polega na przywróceniu nam łaski Bożej i zjednoczeniu nas w przyjaźni z Bogiem. Celem i skutkiem tego sakramentu jest więc pojednanie z Bogiem. U tych, którzy przyjmują sakrament pokuty z sercem skruszonym i z religijnym nastawieniem, zwykle nastają po nim pokój i pogoda sumienia wraz z wielką pociechą duchową. Istotnie, sakrament pojednania z Bogiem daje prawdziwe "zmartwychwstanie duchowe", przywrócenie godności i dóbr życia dzieci Bożych. Najcenniejszym z tych dóbr jest przyjaźń z Bogiem.

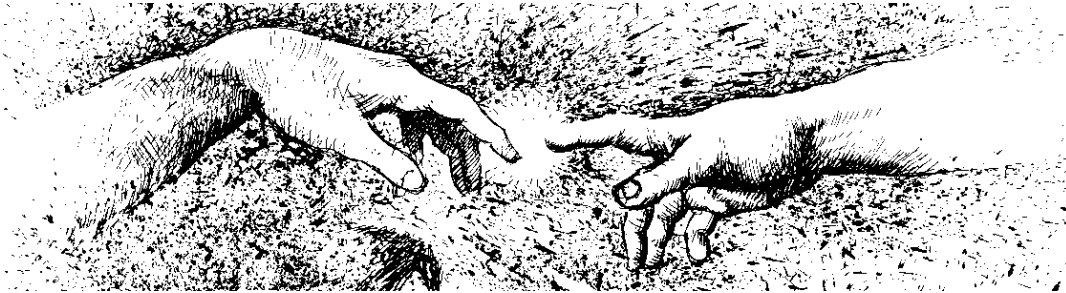
Sakrament pokuty jedna nas z Kościołem. Grzech narusza lub zrywa wspólnotę braterską. Sakrament pokuty naprawia ją lub przywraca. W tym sensie nie tylko leczy on powracającego do komunii kościelnej, lecz także ożywia życie Kościoła, **który cierpiał z powodu grzechów jednego ze swych członków.** Grzesznik przywrócony do komunii świętych lub utwierdzony w niej, zostaje umocniony przez wymianę dóbr duchowych między wszystkimi pielgrzymującymi jeszcze żywymi członkami Ciała Chrystusa, a także tymi, którzy już doszli do ojczyzny niebieskiej.

SPRAWOWANIE SAKRAMENTU POKUTY

Indywidualna i integralna spowiedź oraz rozgrzeszenie stanowią jedyny zwyczajny sposób, przez który wierni dostępują pojednania z Bogiem i Kościołem. Jest to uzasadnione, gdyż Chrystus działa w każdym sakramencie; zwraca się osobiście do każdego grzesznika: *Synu, odpuszczają ci się twoje grzechy* (Mk 2, 5); On jest lekarzem pochylającym się nad każdym chorym, który Go potrzebuje, by

zostać uzdrowionym; podnosi każdego i na nowo włącza do komunii braterskiej. Dlatego **spowiedź osobista jest najbardziej wymowną formą pojednania z Bogiem i Kościołem.**

Ten, kto grzeszy, rani cześć i miłość Boga, a także własną godność człowieka powołanego do synostwa Bożego oraz narusza duchowe dobro Kościoła, którego każdy chrześcijanin powinien być żywym kamieniem.

Droga powrotu do Boga, nazywana nawróceniem i żalem, zakłada ból i odwrócenie się od popełnionych grzechów oraz mocne postanowienie niegrzeszenia w przyszłości. Nawrócenie dotyczy więc przeszłości i przyszłości. Źródłem nawrócenia jest nadzieja na miłosierdzie Boże.

Sakrament pokuty składa się z trzech aktów penitenta oraz z rozgrzeszenia kapłana. Aktami penitenta są: żal za grzechy, spowiedź lub ujawnienie grzechów przed kapłanem oraz postanowienie wypełnienia zadośćuczynienia i czynów pokutnych.

Kto chce dostąpić pojednania z Bogiem i z Kościołem, musi wyznać przed kapłanem wszystkie grzechy ciężkie, których jeszcze nie wyznawał, a które przypomniał sobie po starannym zbadaniu swego sumienia. Wyznawanie grzechów powszednich niej jest samo w sobie konieczne, niemniej jest przez Kościół żywo zalecane.

Spowiednik zadaje penitentowi wypełnienie pewnych czynów "zadośćuczynienia" lub "pokuty", by wynagrodził szkody spowodowane przez grzech i postępował w sposób godny ucznia Chrystusa.

Tylko kapłani, którzy zostali upoważnieni przez władzę kościelną do spowiadania, mogą przebaczać grzechy w imieniu Chrystusa.

SKUTKI DUCHOWE SAKRAMENTU POKUTY:

- ◆ pojednanie z Bogiem, przez które penitent odzyskuje łaskę;
- ◆ pojednanie z Kościołem;
- ◆ darowanie kary wiecznej spowodowanej przez grzechy śmiertelne;
- ◆ darowanie, przynajmniej częściowe, kar doczesnych, będących skutkiem grzechu;
- ◆ pokój i pogoda sumienia oraz pociecha duchowa;
- ◆ wzrost sił duchowych do walki, jaką musi prowadzić chrześcijanin.

WARUNKI SAKRAMENTU POKUTY:

- **Rachunek sumienia**
- **Żal za grzechy**
- **Mocne postanowienie poprawy**
- **Spowiedź szczera**

→ **Zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu**